

BÀSQUET ACB

Katsikaris, l'arquitecte

"Volem ser un equip amb identitat", afirma il·lusionat el tècnic grec del Bàsquet Girona

Diu que va arriba per fer de bomber i que ara és el moment de construir un equip i millorar

BARÇA

Oriol Romeu admet que hi ha donat "massa voltes al cap"

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

Entrevista a

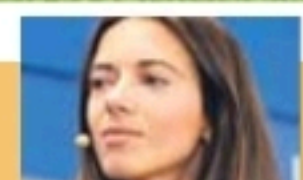
ALFREDO ORTUÑO

Jugador del Girona
el curs 2013/14

“LA MENTALITAT
QUE HA INCULCAT
MÍCHEL ÉS BRUTAL

BARÇA

Aitana diu que "surten coses" però recorda que té contracte fins al 2025

Alfredo Ortuño EXJUGADOR DEL GIRONA FC (2014)

“La fita del Girona n

ANIVERSARI • El 7 de juny del 2014 es va culminar amb un triomf contra el Deportivo (3-1) la miraculosa salvació amb Machín a la banqueta

RETORNS FRUSTRATS • “Vaig voler tornar diverses vegades a Montilivi, però no m’hi van deixar arribar per situacions contractuals”

Albert Isern
GIRONA

Es fa difícil pensar en gaires jugadors que hagin tingut més transcendència històrica en un període tan summament curt de l’etapa moderna del Girona en el futbol professional. Alfredo Ortuño va arribar del Llorca al mercat d’hivern sent un autèntic desconegut, però amb pocs mesos, en què va contribuir enormement amb nou gols per assolir la permanència, culminada avui fa deu anys amb una victòria contra el Deportivo (3-1), en va tenir prou per ser recordat per sempre com un dels grans herois d’una salvació agònica que va iniciar la millor època de la història del club. Del miracle de Machín a la Champions de Michel. Una dècada de bojos.

En cas de no haver evitat el descens, l’entitat hauria quedat en una situació ben delicada. Van notar molta pressió?

Quan veritablement vaig tenir la sensació que ens estàvem jugant la vida va ser en la penúltima jornada a Ponferrada. Calia rematar la feina contra el Deportivo, que acabava de pujar a primera divisió, però tot i l’ansietat de guanyar per salvar-nos, els moments de màxima tensió els havíem viscut la setmana anterior a El Toralín.

En la jornada 31, el Girona era cuer i estava a vuit punts de la salvació. Es pot arribar a deixar de creure una mica en un moment així?

Es pateix molt, tant a dins com a fora del camp, quan les coses no surten i et veus al pou. Ho veïem molt negre, però sabíem que el futbol pot canviar de pressa. La fe del club en Machín va ser fonamental. El Girona que tenim ara es va començar a construir en aquella època.

Hi ha gent que ho recorda com “la salvació de Machín”, però també hi ha qui ho fa com “el

curs d’Ortuño”. És conscient de l’empremta que va deixar en tan poc temps?

No del tot. Potser ho percebria més si visqués a Girona. És cert que la primera pilota que vaig tocar va anar cap a dins i es van ajuntar moltes coses perquè tot sortís rodó. El club va obtenir la permanència i jo em vaig fer un nom a la segona divisió.

L’afició l’ha ovacionat quan ha tornat com a visitant a Montilivi, tot i marcar-hi.

El meu pas va ser curt, però intens. Mai he celebrat un gol contra el Girona. Va ser el club que em va donar l’oportunitat en el futbol professional. No seria el futbolista que he estat si no haguessin confiat en aquell nano de 22 anys que estava jugant a segona divisió B. I això que l’objectiu, que era el de mantenir la categoria, era molt difícil i exigent.

Hi ha algun record que tingui especialment gravat amb foc?

El debut de Machín a Montilivi contra el Múrcia, que era un aspirant a l’ascens (0-1). Va ser un partit que hauríem d’haver guanyat per golejada. El canvi de sistema ens va desconcertar durant la setmana, teníem dubtes de com sortiria. L’impacte d’en Pablo va ser immediat. Aquell dia, al descans, ens vam dir: “Jugant així, ens salvarem.” Va ser un punt d’inflexió. Ens vam adonar que hi podia haver llum al final del túnel. La destitució de Javi López és un altre moment que em va impactar. Era l’entrenador que m’havia fitxat. Jo era jove, i veure que acomiadaven la persona que havia confiat en mi em va deixar en una situació compromesa. Era un home proper, però no va ser capaç de corregir els defectes ni de potenciar les virtuts de l’equip.

Machín, en canvi, va trobar la tecla.

Es va saber adaptar al vestidor. La prova és que gairebé no te-

niem extrems i va decidir que havíem de jugar amb carrilers. Amb mi era molt exigent. No me’n deixava passar ni una i em collava en els entrenaments, però em va ajudar a créixer.

El seu sistema de joc li va anar com l’anell al dit.

Sí, perquè afavoria les condicions dels rematadors i de jugadors potents amb capacitat de guanyar duels. Els partits es decideixen a les àrees, i ell tenia clar que el seu equip havia de ser el millor en aquesta zona del camp.

Hi ha hagut alguna possibilitat real de tornar a Girona?

Sí, unes quantes vegades, però no va poder ser per situacions

contractuals. Machín em va trucar per repetir cessió quan vaig marxar, però el Granada em va tancar les portes (2014/15). Jo sabia que tindria pocs minuts a primera divisió. Sis mesos després em van buscar una sortida, però econòmicament el Girona no podia permetre’s la meua incorporació. Més tard, el Girona i Las Palmas no es van posar d’acord en l’import del préstec i vaig acabar al Cadis (2016/17). I en l’última oportunitat, l’Albacete no em va alliberar (2020/21). M’hauria agradat tornar a Montilivi i vaig intentar-ho, però no em van deixar.

Manté relació amb algú del club?

Sí, amb Gali (Javier Galiano,

delegat de l’equip). Les vegades que m’he enfrontat al Girona ens hem abraçat i hem xerrat una estona. Això és el millor del futbol. Sempre és una alegria veure’l.

Amb quins companys de la seva etapa tenia més amistat?

Era jove i no tenia parella. Passava molta estona amb Iván López, Richy, Adrià Carmona o Ramalho. Vam formar una bona colla. Sortíem d’entrenar-nos i anàvem a menjar. Feiem vida junts.

On va viure aquells mesos?

Al centre de la ciutat. Em va sorprendre moltíssim la gastronomia. La qualitat de vida a Girona és espectacular.

o s'havia vist mai”

Alfredo Ortuño amb la samarreta del Cartagena aquest curs ■ LALIGA

Mai he celebrat un gol contra el Girona. És el club que em va donar l'oportunitat de créixer en el futbol professional

Què hauria pensat aleshores si algú li hagués dit que deu anys més tard el Girona es classificarà per a la Champions?

La idea era inconcebible. El que ha fet el Girona no s'havia vist mai en el futbol espanyol, i ja ho veurem si tornarem a presenciar res semblant.

Com ha vist el creixement del club en la darrera dècada?

Ha estat exponencial. És difícil que un equip passi de lluitar per la salvació a ser un dels favorit per pujar cada curs fins a assolir l'ascens. I encara més amb pressupostos tan baixos, perquè no va arribar pas cap xic. La clau va ser donar continuïtat a la idea de Machín i deixar treballar la direcció esportiva.

Li veu sostre, a l'entitat?

L'única limitació que hi veig és l'econòmica. Futbolísticament, el cos tècnic ha demostrat poder competir a la gespa amb el Madrid i el Barça. Als despatxos, no. Ara bé, si compares el rendiment de l'equip, amb relació als recursos que té el club, amb la temporada de l'Atlético, el Girona ha estat a anys llum.

No hi ha paraules per descriure la feina de Míchel. La mentalitat que ha inculcat és brutal. He gaudit veient jugar l'equip

Què en pensa del que ha fet Míchel a Girona?

No tinc paraules per descriure la seva feina. El seu equip ha estat el més divertit de veure. He gaudit molt amb els seus partits. Més enllà dels resultats, em fascina la mentalitat que ha inculcat de, tot i anar guanyant 2-0, no deixar respirar els rivals i voler marcar-ne tres més, si és possible. Això s'havia perdut en el futbol, amb conjunts que es tanquen quan obren la llauna i busquen sentenciar al contratac. En canvi, em crida l'atenció com el Girona ni s'immuta en encaixar un gol. Reprenen el joc com si res i continuen atacant, fins i tot quan acaben de marcar! Això no ho he vist ni tan sols en els grans equips de la lliga.

Què n'opina, del llegat que deixarà Stuari al Girona?

Va marcar 40 gols en dues temporades a primera divisió i encara va quedar-se després del descens a segona malgrat tenir ofertes llamineres. S'ha sentit molt identificat amb el club. Ha volgut tornar el Girona a la màxima categoria a qualsevol preu.

No sé si es tornarà a veure un cas així en el futbol espanyol. Podré explicar als meus fills que vaig jugar en el Girona

És francament admirable. No tenia necessitat de fer-ho. Diu moltíssim d'ell.

I què me'n diu, de Dovbyk?

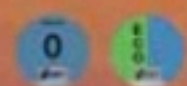
La seva temporada és difícilment millorable. S'havia d'adaptar a la lliga, a l'idioma, als companys i a la idea del tècnic, i ho ha fet de manera bestial. És el davanter que més m'ha agradat perquè, a banda dels gols, la seva influència en el joc ha estat vital. Quan va tenir una petita encallada, el Girona ho va notar. Quan va tornar a marcar, l'equip, que semblava que es podia despenjar una mica, va redreçar el rumb. No és casualitat.

En el Cartagena ha coincidit amb Alcalá, Jairo o Kiko Olivas, amb passat blanc-i-vermell. Han anat comentant el curs del Girona?

I tant, que n'hem parlat, al llarg de la temporada. Bastant, de fet. Tots tres ens n'alegrem molt que les coses els vagin bé perquè és un lloc que ens sentim com nostre. Podré dir als meus fills que vaig jugar en el Girona. ■

LES APARENCES NO ENGANYEN

NOVA GAMMA TOYOTA C-HR
HYBRID I ENDOLLABLE

FINA A
15

ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C/ Antoni Barnés i Gultresa, 8 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. d'Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Gamma Toyota C-HR Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 105 - 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 - 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 19 - 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 - 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

La millor Protagonistes 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18...

Adeu de pes pesant

SENSE OPCIONS • Bernardo, l'antagonista del prototip de central de Michel, ha passat desapercebut pel curs fins que va decidir marxar de nou al seu país

Joel Sebastian
GIRONA

Bernardo Espinosa va començar la temporada amb la il·lusió que podria esgarapar minuts de joc, probablement per situacions puntuals com defensar un resultat favorable en els darrers minuts, una porteria a zero o donar respir als companys o, qui ho sap, si per buscar a través del seu joc aeri sumar algun punt. Amb la renovació sota el braç del març del 2023, el colombià ja assumia que el seu rol seria més que secundari en el nou Girona d'aquest curs 2023/24, i així es va confirmar. El de Cali va disputar els darrers minuts de les dues primeres jornades al camp de la Real Sociedad, per aguantar un 1-1 valuós a l'estadi d'un equip de Champions League, i a Montilivi contra el Getafe, per aportar oxigen a l'eix ja amb un marcador de 3-0 favorable als blanc-i-vermells. Aquell va ser l'últim partit que va disputar davant de l'afició que el va veure arribar al club l'estiu del 2017, aquell primer estiu que va afrontar el Girona com a novell en la màxima categoria. I és que, amb un parèntesi per marxar cedit a l'Espanyol després de descendir a segona A la campanya 2018/19 –amb els periquitos també va baixar la 2019/20–, el cert és que Bernardo feia set temporades que era jugador gironí. A segona, el colombià sempre va demostrar destresa amb un poderós joc aeri i prou intel·ligència per suplir les seves mancances per anar al tall en velocitat tot i ser contundent. Amb Michel a la banqueta va haver de doblar la intel·ligència per saber adaptar-se a un joc en què la sortida de pilota assolía un protagonisme molt gran. Fins que el de Vallecás va aguantar el 3-5-2-1, Bernardo no va desentonar i, fins i tot va ser una peça clau en l'ascens a primera, sobre-

Bernardo en acció durant el partit de copa jugat contra l'Oriola ■ AGENCIA LOF

tot amb una actuació estel·lar de rebuig i control de la situació en la tornada de les semifinals del *play-off* contra l'Eibar i jugant amb una lesió

Amb les aparicions gairebé anecdòtiques en ple mes d'agost en la lliga, la copa va ser un aparador

al genoll que li va impedir fer la pretemporada amb els companys.

El protagonisme de Bernardo en el retorn a primera va ser intermitent tot i que es va enfil·lar fins als 21

partits (15 com a titular) entre la lliga i la copa. Enguany, amb les aparicions gairebé anecdòtiques en ple mes d'agost en la lliga, la copa del Rei va ser un aparador per al central, que va disputar els 90 minuts de les dues primeres eliminatòries, fins que abans de final d'any va decidir agafar els trastos i després de 174 partits com a blanc-i-vermell –comptant primera, segona, *play-off* i copa– va fitxar per l'Atlético Nacional de Medellín per iniciar una nova etapa al seu país, sense un acte de comiat d'acord a un pesant del vestidor, a un jugador que sempre va donar tot el que tenia. ■

BERNARDO			
		Gols	
Defensa		Partits	
Minuts jugats	2	Titularitats	0
Suplent	2	Substituit	0
Targetes grogues	0	Targetes vermelles	0
Penals fets	0	2a targeta groga	0
Gols en pròpia	0	Gols rebuts en joc	0

Barça. El futbolista d'Ulldecona, en un exercici d'extrema sinceritat, explica l'angoixa viscuda personalment aquesta temporada

Oriol Romeu verbalitza el seu patiment

Oriol Tortajada
BARCELONA

Si hi ha un futbolista del Barça que aquesta passada temporada ha patit moltíssim anímicament, aquest no és cap altre que Oriol Romeu. La situació l'ha superat tant en el pla humà com en el futbolístic. L'espiral de crítiques al qual s'ha vist sotmès, la manifesta pèrdua de confiança per part de Xavi, les constants molèsties al genoll i diversos errors flagrants que l'han fet aparèixer en més d'una foto han estat un còctel d'emocions difícil de gestionar. Romeu va arribar amb la missió de substituir Sergio Busquets i el repte l'ha devorat. Xavi li va donar minuts al principi, però el seu rol en l'equip ha acabat sent residual. Fins i tot ha hagut d'assumir que un central reubicat al pivot com Christensen, actuant fora de la seva posició natural, li hagi acabat traient el lloc. Tot plegat ha estat difícil d'assumir: "Pel que fa a l'aspecte físic, no he estat com m'hauria agradat, i en l'aspecte mental, tampoc, perquè no he reaccionat com esperava individualment. També m'he sobrepassat una mica en el fet de donar massa voltes a les coses." Ho ha explicat en les darreres hores el futbolista d'Ulldecona, en una entrevista concedida al programa *L'Eclipsi* de la plataforma 3Cat, conduït per Roger Escapa.

Oriol Romeu diu que és una persona que s'exigeix molt a si mateix, i això també podria haver afectat negativament el seu rendiment. En certs moments de la temporada ha

Oriol Romeu ■ EFE

arribat a pensar que no valia. El d'Ulldecona va tocar fons en el partit contra el Royal Anvers jugat a Bèlgica, en l'últim partit de la fase de grups de la Champions. Aquell dia el Barça va perdre i va fer un partit calamitosos contra un rival que mai abans havia guanyat un partit de Champions, i Oriol Romeu va sortir escaldat d'allò després de cometre dos errors gravíssims que van costar dos gols en contra: "Ho he pensat enguany i en altres ocasions, va a èpoques, que no serveixo per a això..." "Quan m'ha tocat estar a la banqueta, intentava situar-me dins el partit mentalment per quan Xavi em digués d'entrar. Un cop al camp, l'adrenalina és més alta i si perdia un partit no podia dormir."

Oriol Romeu venia de fer un any magnífic amb Michel al Girona, però la trucada del Barça el va obligar a fugir de la seva zona de confort: "El Barça et ve a l'estiu amb una oferta sobre la taula i et diuen que seràs molt important... Després tot surt d'una manera o una altra". ■

BREUS

AMISTÓS

Blind, titular i capità dels Països Baixos.

El central del Girona va disputar com a titular i portant el braçal de capità el partit de preparació per a l'Eurocopa que la seva selecció va disputar contra el Canadà a l'estadi De Kuip de Rotterdam. Daley Blind va ser substituït en el 74 i els neerlandesos van vèncer 4-0. ■

2a divisió FEF. El davanter de Sils, que ja tenia contracte, ha estat el màxim golejador del grup 5 de tercera FEF amb 21 dianes

Marc Mas, un any més

J.S.
OLOT

L'Olot va anunciar que el pitxiti de tercera FEF aquesta temporada continuarà lligat al club la temporada vinent a segona FEF. Marc Mas ha estat l'autor de 21 gols en el

grup cinquè i s'ha erigit com el principal estilet de l'atac de l'equip garrotxí. El futbolista de Sils és tot un expert del gol, sobretot a tercera, i el curs vinent tornarà a tenir la revàlida d'ajudar a l'equip en una faceta molt important en una categoria més compe-

titiva –ha fet 70 gols com a vermell en cinc temporades en dues etapes.

Mas ha disputat 34 partits de lliga, tots com a titular, i s'afegeix a les renovacions de Dólera i Pedro del Campo, a més dels fitxatges de David López i Robert Costa. ■

Pura sinceritat

“No he reaccionat com esperava individualment i m'he sobrepassat una mica en el fet de donar massa voltes a les coses”

“Ho he pensat enguany i en altres ocasions, va a èpoques, que no serveixo per a això”

Oriol Romeu
FUTBOLISTA DEL BARÇA

Un sacrifici inspirador

LÍDER • Aitana Bonmatí anima les nenes a jugar a futbol com a cara visible d'un torneig impulsat per Bimbo, patrocinador oficial del Barça **LESIÓ** • La Pilota d'Or confirma que ja no jugarà aquest curs, però confia a arribar als Jocs

Clara Rodergas
SANT JOAN DESPI

Què passaria si Aitana Bonmatí hagués deixat el futbol quan tenia 16 anys? Ningú l'hauria vist marcant gols al Camp Nou, a Montjuïc, ni al Johan. El 0-4 en la final de la Champions contra el Chelsea no l'hauria tingut com a goleadora ni MVP. La de Bilbao contra el Lió, tampoc. Res de Pilota d'Or ni de The Best ni de cap altre reconeixement. Afortunadament per a tots els culers i amants del futbol, la de Ribes no es va rendir quan havia de fer sacrificis per anar-se a entrenar a la ciutat esportiva Joan Gamper. El seu i el dels seus pares. "Vaig pensar a deixar-ho. No tenia referents i no veia clar el futur. No sabia si em guanyaria la vida. Us imagineu tot el que m'hauria perdut? Hem de fer alguna cosa que generi inversió i aposta pel futbol femení de base. Mereixem un món millor. Canviar-ho és a les nostres mans." Aquest va ser el discurs inicial de la migcampista blaugrana en la presentació de la supercopa Bimbo 3de11, una competició que es disputarà el 29 de juny al Johan Cruyff i que pretén impulsar la pràctica del futbol i de l'esport entre les nenes. I és que un 70% deixen de jugar als 16 anys per manca d'oportunitats. Per sort, les coses han evolucionat, però encara queda molta feina per fer perquè hi hagi més Aitanes. "Queda camí per recórrer, però és important el que estem fent. És difícil, sobretot sent dona. M'agradaria que n'hi hagués més,

Aitana Bonmatí és la cara visible de la supercopa Bimbo 3de11 que es disputarà el 29 de juny ■ EFE

però podem lluitar per canviar-ho. Tenim aquesta mentalitat. Volem deixar un futur millor", va assegurar la 14.

Referent

Aitana va decidir seguir, gràcies també al suport dels seus pares, a qui sempre dedica paraules d'admiració i agraïment, i ara és una referent. És líder del millor Barça de la història, que acaba de guanyar un pòquer. "És increïble el que hem aconseguit i el que vam fer a Bilbao. És bonic i molt gran. Vam guanyar la

Champions contra el Lió, a qui no havíem derrotat mai. Amés, cal afegir el que va significar tenir tot el barcelonisme allà. Em sento orgullosa de formar part d'aquesta generació. Juguem perquè ens agrada, però m'omple veure que fem feliç la gent", va explicar una Aitana molt còmoda al costat d'una altra Aitana, jugadora de les inferiors del Europa i que s'emmiralla en la Pilota d'Or. "Som un referent com a club. Som un equip gran i moltes jugadores ens tenen a prop i po-

den veure que estem movent-ho tot. No només parlo de resultats, és un tema social. Fa sis anys no m'hauria imaginat jugar en un estadi ple a quilòmetres de casa. Al Mini venien els meus pares i quatre persones més", va afirmar Aitana.

La migcampista blaugrana s'ha vist obligada a parar després d'un curs molt exigent i carregat. Una lesió a l'adductor de la cama dreta la va fer tornar abans a Barcelona i li va impedir jugar els dos partits classificatoris per a l'Euro-

copa amb la selecció espanyola. El curs 2023/24 ha acabat per a ella. "No és una lesió greu. Amb el Barça ja m'heu vist prou [riu]. Estaré bé físicament per als Jocs Olímpics, però no depèn de mi perquè cal fer una convocatòria. M'agradaria ser-hi, és evident, i també aconseguir una medalla", va comentar una Aitana que aquests dies ha estat protagonista perquè el Chelsea estaria pensant en ella per fitxar-la. "Si menjaré Bimbo a Barcelona? [riu] De moment, aquí. Tinc un any de con-

Les frases

"Abans no hi havia nenes jugant i no agradava que poguessin ser igual o millors que els nens. És un tema de societat"

"Sembla molt bonic, però hi ha molt sacrifici. El que estic vivint és únic i compensa. Quan ho deixi, ho trobaré a faltar"

"Trobarem molt a faltar la Mariona. Li desitjo el millor allà on vagi. S'ho mereix"

Aitana Bonmatí
JUGADORA DEL BARÇA

tracte. Surten coses, però m'agradaria centrar-me en avui i no parlar de temes que sé que us agraden. Avui no toca", va dir. Qui sí que farà les maletes cap a Anglaterra és Mariona Caldentey. Aitana la trobarà a faltar. "Totes les decisions són respectables. Cadascuna agafa el seu camí. Jo, personalment, i crec que totes, la trobaré molt a faltar. Porta molts anys a la casa i entén el futbol com poques. La gent d'aquí ho sap. La superioritat que genera, com ens ajuda a les migcampistes, etc. Me la continuaré trobant en la selecció, si tot va bé, però la trobaré a faltar. Com a companya, li desitjo el millor. És el que es mereix." Aitana, de moment, continuarà a Barcelona. ■

Alèxia Putellas rep un bany de masses a casa seva

L'altra gran protagonista de la final de Bilbao, Alèxia Putellas, també va ser protagonista en la jornada d'ahir. La capitana va visitar l'ajuntament de la seva ciutat natal, Mollet del Vallès, per firmar un conveni amb la seva fundació, Eleven. La blaugrana va ser aclamada per tota la gent

que es va acostar al consistori i va fer un petit partit amb diversos nens i nenes. Abans, Alèxia també es va posar davant d'un micròfon per atendre els mitjans i va valorar la marxa de Mariona Caldentey. "Ella ja sap que respecto la seva decisió i li desitjo el millor. Hem estat deu anys jugant juntes. Allà on vagi, la se-

guirem, excepte quan s'enfronti a nosaltres [somriu]. Espero que sigui feliç. S'ho mereix. Sabem la futbolista que és, però cada temporada hi ha baixes. És honest que digui que s'ha complert un cicle per a ella. Només se li poden donar les gràcies. Ha estat un orgull i un plaer jugar amb ella", va afirmar Alèxia, que

també va aprofitar per reclamar que les competicions espanyoles creixin per evitar més fuga de talent. "Les coses han de continuar millorant en tots els aspectes. Hi ha marge de millora. Han aparegut fa relativament poc", va explicar la capitana, altaveu de la generació actual.

Cap de setmana de comiats

Dies d'emocions fortes per a tres membres del Barça que marxen a final de curs. Aquesta tarda, a les 17.30 h, Mariona viurà l'acte de comiat com a jugadora blaugrana després de deu temporades. La balear, que dimecres va anunciar que no renovaria, podrà explicar-se a la sala de premsa de la

ciutat esportiva. Menys de 24 hores després serà el torn de Sandra Paños. La portera s'acomiarà també del Barça al mateix lloc (12.30 h). Per rematar-ho, diumenge (20.30 h) l'equip jugarà l'últim partit a casa. L'afició podrà dirigir una última ovació a totes dues i a Jonatan Giráldez.

BREUS

ATLETISME

Esther Guerrero entra en acció a l'Europeu.

La migfondista banyolina, en les sèries de 1.500 m (11.45 h, per TdP), serà la primera dels 14 components de la delegació catalana a entrar en acció en l'Europeu, que es disputa des d'avui i fins dimecres a Roma. Després de perdre's l'edició de Múnic el 2022 per lesió, Guerrero està especialment motivada per estar al més amunt possible en la final programada per a diumenge (22.36 h). El palamosí Adel Mechaal s'estrenarà demà en la final de 5.000 m (22.28 h) i dilluns afrontarà les sèries de 1.500 m (11.20 h). ■

CICLISME

El Massi Baix Ter disputa la Volta a Catalunya.

El Massi Baix Ter Women's Team, amb Paula Blasi, Laia Bosch, Íngrid Ruiz, Mireia Trias i Marta Romance, és un dels dos equips catalans, al costat de la selecció catalana, que disputa la primera edició de la Volta a Catalunya femenina des d'avui i fins diumenge. La primera etapa es corre avui, amb sortida i arribada a Manresa i 100,6 km. ■

Bàsquet. ACB. Katsikaris subratlla el seu objectiu: "Volem que el Bàsquet Girona sigui un equip amb identitat" i destaca l'aposta valenta que es va fer amb els joves Juani Marcos i Sergi Martínez

De ser bomber a arquitecte

Xavi Ballesteros
GIRONA

Fotis Katsikaris va fer una radiografia del que es va trobar quan va arribar i del que volen fer amb el Marc Gasol a partir d'ara. En la roda de premsa posterior a la seva renovació a la banqueta del Bàsquet Girona, el tècnic grec va explicar què vol del seu nou equip: "En Marc em va dir, quan vaig arribar a mig curs, que era un bomber i que a l'estiu seriem arquitectes per construir un equip. Hi ha un club amb un alt nivell de gestió. Volem ser un equip amb identitat, crec que els representants haurien de valorar les apostes que es fan aquí com s'han fet aquest any amb el Juani Marcos o el Sergi Martínez, que a mi, des de fora, em va sorprendre i té molt valor."

Katsikaris també va explicar els reptes que es fixa: "Estic amb energia pel projecte, mai he vist la possibilitat de no continuar perquè he estat sempre molt implicat i motivat per fer un pas endavant. Els objectius de la temporada els tinc clars, i són millorar en bàsquet i en la mentali-

Fotis Katsikaris, ahir, durant la roda de premsa que va fer a Fontajau ■ SERGI GERONÉS

tat que puguis tocar dels jugadors, i crear un esperit competitiu. No és seriós ni posaré pressió dient fins on hem d'arribar; cada entrenament ha de ser una competició, que s'hi vegi una cultura de millora i d'exigència. Si aconseguim això, els resultats arribaran." Un dels temes

que poden ser molt importants és si el Bàsquet Girona pot aconseguir un bitllet per jugar en una competició europea: "Segur que són dues històries diferents tenir un partit a la setmana o tenir-ne dos; la majoria d'equips que he entrenat hem jugat a Europa. Jo prefereixo jugar

dos partits per setmana, tot i que soc entrenador i vull entrenar, però jugant creixem." El tècnic gironí va tenir bones paraules per als seus ajudants: "Estic content dels meus ajudants, són diferents, hem creat bona química, i no aprenen ells de mi sinó jo d'ells." ■

Sergi Martínez, sense selecció, i Busquets no ve

Una de les sorpreses de la convocatòria de la pre-selecció de Scariolo per preparar el preolímpic és que entre els 22 escollits no hi ha Sergi Martínez, que ha estat segurament un dels joves que més han crescut de l'ACB, fent 6,5 punts, 6,6 rebots i 9,9 de valoració en el Bàsquet Girona. D'altra banda, la Penya no deixa sortir Pep Busquets, per qui el Bàsquet Girona va preguntar per intentar incorporar-lo perquè Marc Gasol en té un gran concepte de quan va estar en el club.

CONVOCATÒRIA D'ELECCIONS A LA PRESIDÈNCIA I JUNTA DIRECTIVA DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE VELA

Per acord d'Assemblea general extraordinària de 06 de juny, es convoquen eleccions als Estaments i a la Junta Directiva de la Federació Catalana de Vela els dies 1 de juliol i 10 de juliol de 2024, respectivament.

El procés electoral es regirà pel Reglament i calendari electorals aprovats en Assemblea, així com els Estatuts i normativa legal aplicable.

La documentació es troba al web de la Federació Catalana de Vela www.vela.cat i a les dependències de la Federació Catalana de Vela, on es pot consultar amb cita prèvia.

Barcelona, 06 de juny de 2024

Tennis. Roland Garros. La màquina polonesa venç Gauff i la italiana allarga el somni superant Andreieva

Swiatek i Paolini es disputaran el títol

Joan Martí
BARCELONA / PARÍS

La polonesa Iga Swiatek (1) segueix intractable a Roland Garros i s'ha plantat a la seva tercera final consecutiva, en la qual demà buscarà el seu quart títol (2020, 2022, 2023). La número 1 es va exhibir contra la nord-americana Coco Gauff (3) per 6-2 i 6-4 en 1h37 en la repetició de la fila del 2022. La velocitat i precisió de la bola de la polonesa, molt agressiva en les restades, han impedit de nou a la nord-americana desplegar tot el seu

potencial. No obstant això, Gauff va perseverar i es va avançar amb un 1-3 i break amunt. La resposta de Swiatek va ser furibunda i va tancar el partit en la quarta pilota. Amb 20 triomfs seguits a París, on no perd des dels quarts de final del 2021 contra la tennista grega Maria Sakrari, la polonesa és la gran favorita. La seva rival serà la italiana Jasmine Paolini (12), que va derrotar la jove russa de 17 anys entrenada per l'aragonesa Conchita Martínez Mirra Andreieva -38a de la WTA- per un clar 6-3 i 6-1.

BREUS

BÀSQUET

Ricky renuncia al preolímpic.

Ricky Rubio no jugarà el preolímpic a València contra el Líban i Angola els dies 2 i 3 de juliol. Un dels motius és que serà pare per segon cop aviat, i el fet de jugar l'obligava a estar convocat ja dilluns vinent a Màlaga i, si es classifiqués Espanya, continuaria fins a finals dels Jocs, l'11 d'agost. Entre els convocats hi ha el gironí Yankuba Sima (Unicaja). ■

FUTBOL SALA

El Barça, eliminat. El Barça va perdre per 2-1 en la pròrroga contra el Cartagena en la semifinal de lliga i queda eliminat i sense plaça de Champions. ■

TENNIS

Èxit dels tennis català en el Campionat d'Espanya de Veterans

Ha finalitzat el Campionat d'Espanya de Veterans Individual i Dobles que, per primera vegada, s'ha disputat en dues seus per l'alt nombre de participants, amb més de 850 jugadors i jugadores.

El Club Tennis Llafranc i el Club Tennis d'Aro han estat la seu d'aquest campionat, que ha repartit una cinquantena de títols entre totes les categories, amb edats compreses entre els 30 i més de 90 anys.

El tennis català en totes les finals

Un any més el Tennis Català ha estat ben present en totes les finals. En la prova +30, David Blasca va superar a Roger Ordeig per 7/5 6/3. Joan Manel Cardona i Cristina Fontelles es van quedar a les portes del títol del +40 en caure contra Ignacio Vicente i Francisca Sintes, respectivament.

En el +45, Gisela Riera es va proclamar campiona després de derrotar a Natalia Ramundo per 6/0 6/2. Menys sort va tenir David Cortés, que va cedir davant Francisco Javier Martínez Baena per 6/0 7/6. Sí que es va endur el títol Jordi Mas en el +50.

En aquest cas, va superar a Manuel Ortiz per un clar 6/1 6/3. Marta Homedes va ser la guanyadora del +55, en vèncer

a Virginia Galán per 6/0 6/2. En canvi, Carlos Homedes no va poder imposar-se a Jorge Tagliaferro, amb un doble 6/3.

En el +60, també hi va haver doble representació catalana, però amb sort diversa. Francisco García López es va desfer de Pablo Semprún (6/3 6/4), mentre que Magda Gual no va poder superar a Ana Almansa (6/2 6/4). Narcís Carbó va ser el guanyador del +65, en superar a Javier Molina en el súper tie-break (0/6 6/2 14/12).

En la prova +70 femenina, hi va haver final catalana. Rosa Maria Togores es va endur el duel davant Ángela Díaz Antona (6/0 6/2). Sixte Cambra

no va poder imposar-se a Ramón Martín-Sanz en un partit molt ajustat, per 6/4 3/6 10/7. En l'altre final que enfrontava a dos tennistes catalans, Sebastián Hidalgo i Juan A. Sánchez Bartol, va ser el primer el que es va proclamar campió del +70 (6/3 6/1).

Julia Corral va ser finalista de la mateixa prova en perdre contra Leticia Herrera en el súper tie-break (6/4 4/6 10/7). Francisco Las Heras, en el +85, i Jaime Furió, en el +90, també es van quedar a les portes del títol. Van perdre contra Félix Candela (6/2 6/4) i Francisco Revert (6/4 4/6 10/4), respectivament.

VOLEIBOL

Coronats els campions de Catalunya de les 'Finals de Campions'

Emoció, molta emoció, en els partits disputats a les 'Finals de Campions', realitzades en el Pavelló Ausoneta de Vic. Un total de vuit enfrontaments disputats varen servir per a conèixer els nous Campions de Catalunya de categories que van des de les infantils fins a les sèniors.

Les primeres finals, on s'enfrontaven els primers classificats del Grup de Promoció de la 2ª Divisió Infantil, tant femenina com masculina, no varen defraudar. En el bàndol masculí, el CV Sant Martí ha hagut de suar, i molt, per superar a l'AE Vòlei Manresa, finalitzant l'encontre amb un 2-3 que s'ha decidit per la mínima. Major superioritat ha tingut el DSV CV Sant Cugat Negre, que s'ha desfet de l'Escola Elisabeta per 0-3 i s'ha proclamat Campió de Catalunya.

Pel que fa a la categoria Júnior, en la branca masculina, el CV Sant Pere i Sant Pau s'ha desfet del CV Arenys per 3-0 en un encontre trepidant, mentre que el Barça CVB Blau superava per 1-3 al DSV CV Sant Cugat 'B' després d'un principi de remuntada per part del conjunt sancugatenc.

Finalment, a la branca sènior, a la Tercera Divisió Sènior Femenina, el Club Joven-

Vic, seu dels partits dels quals van sortir els nous campions de Catalunya

tut Les Corts es refeia d'un 2-0 en contra i remuntava davant el CV Premià de Mar, posant el 2-3 final en el marcador i coronant-se campiones. D'altra banda, en categoria masculina, el Màgic Vòlei Viladecans s'enduia l'encontre per 3-1 davant el CEV L'Hospitalet després de tancar, per la mínima,

un tercer set que posava terra pel mig a les aspiracions de l'equip hospitaletenc.

Culminaven una gran diada de voleibol els equips capdavanters de la 2ª Divisió Sènior. En la branca masculina, el CN Terrassa va superar en el desempat al CV Parc Farners, en un encontre que va superar els 31 punts en dos dels cinc sets disputats. Amb el mateix marcador va finalitzar el matx de la categoria femenina, on el Vòlei Sant Esteve superava per 3-2 al CV Alella després de dur una rendida de 2-0 i veure's sorprès per l'equip rival, que va tenir la victòria final ben a prop.

BITLLES CATALANES

Lourdes Adell i Joan Lleixà guanyen el Circuit de Parelles Mixtes

La parella formada per Lourdes Adell, de Masdenverge, i Joan Lleixà de la Galera, es van proclamar campions de la segona edició del Circuit de Parelles Mixtes de bitlles catalanes.

Ambdós es van imposar en la gran final a la parella del Oliús, Mariona Trullols i José Luís Carnerero. La parella del Montsià va fer una gran partida (80 punts), i no va donar cap opció als del Solsonès. El tercer

lloc va ser per la parella formada per Vicky Castell i Nil Solà, de la Galera, que va derrotar en l'enfrontament per la tercera i quarta posició a Fina García i Ramon Piñol de Colobres.

La jornada final d'aquesta

competició es va celebrar a les pistes de bitlles de Sant Llorenç Savall (Vallès Occidental), organitzada pel Club de Bitlles Sant Llorenç la Mola. En ella hi van participar 12 parelles, que havien aconseguit arribar a la final gràcies a les puntuacions aconseguides en les tres jornades de classificació. Tota la matinal va ser molt emocionant, ja que la competició es disputa en enfrontaments directes entre les parelles, que juguen les seves partides amb el Sistema Baker (la partida es juga entre els dos bitllaires, alternant les tirades, ara un ara l'altre).

El meu cos, el meu planeta

CLUBS EUROFITNESS

euromfitness.com

PEL CARRIL DEL MIG

Toni Romero Estanyol

El preu de no ser com el Madrid

Independentment de si guanya o no –i ara guanya– s'ha d'admetre que el model d'emperador de Florentino Pérez ajunta el millor de dos mons: el múscul econòmic d'una societat anònima i la capacitat de complementar-lo amb aportacions provinents d'adhesiones inquebrantables de les que pul-lulen per la llotja del Bernabéu. Formalment, el Madrid no és una SA, però opera com si ho fos: amb els estatuts convenientment modificats per Pérez, a veure qui és prou ric i insensat per discutir res a l'ésser superior mentre ell no decideixi vendre, és a dir, no presentar-se a la reelecció. I pel que fa a les adhesions, la comparació dels últims dies és sagnant: mentre Díaz Ayuso amplia la discrecionalitat fiscal fins al dúmping per aprovar una ja dita *lleí Mbappé* –per analogia amb aquella *lleí Beckham* és fàcil saber que l'únic que pretén és que la nova estrella del Madrid i les que hagin de venir paguin menys– els veïns del Camp Nou estan tips de les molèsties de les obres i ben legítimament han aconseguit que les màquines s'aturin a les 8 del vespre i els treballadors se'n vagin a casa a les 10. Que, saltant al terreny de les condicions laborals, només faltaria...

Són naps i són cols, d'acord. Però mentre el resultat és que a Madrid s'imposa la llibertat i la igualtat que proclama Ayuso –que els rics paguin menys que la resta, al meu diccionari es diu discriminació i no pas llibertat– aquí la conseqüència serà que el Barça no tornarà al Camp Nou a finals d'any, no podrà pressupostar el que calculava i la diferència entre l'economia de l'un i l'altre es continuarà eixamplant.

Tot i els entrebancs, dilacions i a vegades bloquejos que causa, escullo –per millorar-lo– el nostre model. El del Madrid causa repulsió perquè sublima la supremacia de les elits i elimina el control dels teòrics propietaris, els associats. El de Madrid és cosí germà de l'anterior i posa en crisi un pilar democràtic: que els electes facin de representants i actuïn en nom i defensa dels seus representats, els electors. Això no ho fa Ayuso però s'ha d'admetre que a còpia de populisme, mentides i demagògia, ho dissimula prou bé perquè no li passi factura a les urnes.

El Madrid fa anys que factura a l'engròs al Bernabéu. Va poder fer les obres en la temporada de pandèmia, mentre ningú

Pérez i Laporta, a la llotja del Bernabéu ■ JUANJO MARTÍN / EFE

podia vendre res, i va guanyar temps. Sabem que els diners no fan la felicitat, tampoc es tradueixen mimèticament en títols, però són un punt de partida necessari. La capacitat de mobilitzar l'ànim culer que té Laporta és encomiable però la realitat és que mentre el Camp Nou no facturi, mentre el deute sigui tan alt i mentre no es pugui competir en el mercat esportiu –el de futbol, i també el de bàsquet– guanyar potser se li podrà exigir a Hansi Flick però perdre no hauria de tenir les conseqüències que hem vist en els últims temps. El punt just hauria de ser admetre d'una vegada que encara poden venir anys durs però que no han de ser obstacle perquè l'enlluernadora generació del batxillerat vagi madurant i apuntali un creixement futbolístic que permeti competir cada cop més i millor pels títols. Però exigir guanyar és saltar uns quants graons, no és raonable i no hi ha bases prou sòlides per sustentar-ho.

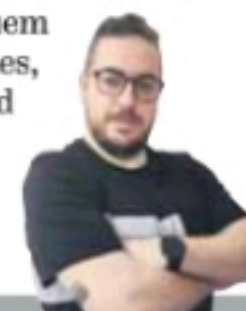
Fa gairebé dues dècades el Barça va signar una aliança amb Unicef. Va ser un acord sense diners a canvi, però la potència de l'associació de les dues marques era tan gran que corporacions amb poca inclinació cap al futbol podien veure com una oportunitat de prestigi identificar-se amb Unicef mitjançant el Barça. En temps convulsos, d'ascens de la ultradreta, de guerres incomprensibles ben a prop d'Europa i de *fake news*, tornar a transitar amb un soci impol-lut seria un motiu de diferenciació positiva i qui sap si també de remuntada econòmica.

PILOTA AL PEU

El Madrid sempre guanya

A l'Madrid totes li ponen, deuen pensar molts aficionats al futbol que només veuen els resultats que aconsegueix temporada rere temporada. Sis Champions League en 11 cursos, una plantilla que sembla gairebé invencible i fitxatges multimilionaris –i estadi nou– quan en l'època postpandèmia tot el futbol espanyol –sí, sí, tot– passa per unes penúries que el van obligar a firmar un acord amb LaLiga i CVC, un pacte amb el diable per obtenir un *cash* que mal administrat pot suposar la desaparició fàcil de qualsevol. L'Athletic, solvent amb la seva filosofia; el Barça, un club diferent en què els socis són amos de l'entitat, i el Madrid van ser els únics que se'n van desmarcar. Els dos primers s'ho van pensar, sobretot el Barça, que veia com li podien caure diversos milions com per tapar forats i refer-se d'una gestió pessima. En canvi el Madrid considerava que el fons d'inversió guanyaria més diners que ell i això no ho podia permetre. Perquè el Madrid sempre guanya. El Madrid és un dels primers clubs estat que juga en el seu propi estat –a l'Aràbia Saudita n'hi ha algun més. Que els fa falta una empena? Doncs l'Ajuntament privatitza sòl públic perquè el Madrid en faci l'explotació en forma de pàrquing i ingressi una picossada. Que s'ha de fitxar sí o sí Mbappé? Doncs la Comunitat presidida per Ayuso fa una llei feta a mida perquè l'IRPF dels nous residents passi a ser del 20%, menys de la meitat que en altres comunitats. No tots juguem amb les mateixes regles, però el Madrid, el Madrid sempre guanya.

Joel Sebastian

EL REI DE LA RAJOLA.COM

DES DE 358 € + IVA

DES DE 189 € + IVA

DES DE 358 € + IVA

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina